

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 6343/2019
05.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник Александар Јаневски адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради исплате, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање по жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду П 9250/2013 од 14.07.2016. године, у седници већа одржаној 05.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Вишег суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање по жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду П 9250/2013 од 14.07.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9250/2013 од 14.07.2016. године делимично је усвојен тужбени захтев, па је одржано на снази решење о извршењу Општинског суда у Новом Саду Ивс 23948/07 од 24.09.2007. године за износ главног дуга од 8.841,90 динара. Одбачена је тужба у делу којим је тужилац тражио да му тужени исплати износ од 634,60 динара на име накнаде за градско земљиште, па је наведено решење о извршењу укинато у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 634,60 динара главног дуга на име накнаде за градско земљиште и тужба тужиоца у делу захтева за исплату затезне камате у износу од 4.170,30 динара је повучена па је у том делу решење о извршењу укинато. Укинато је наведено решење о извршењу и у делу трошкова извршења у износу од 3.645,87 динара, па је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде парничне странке су изјавиле жалбе, с тим што је тужени предложио да се за поступање по жалби одреди неки други стварно надлежан суд из разлога преоптерећености Вишег суда у Новом Саду по питању предмета у раду. Тужилац се у поднеску од 15.05.2019. године изјаснио да није сагласан са предлогом туженог да се одреди други стварно надлежан суд за одлучивање по жалби.

Виши суд у Новом Саду је, решењем Гж 3667/2016 од 22.07.2019. године усвојио предлог туженог за подношење захтева Врховном касационом суду да одреди други стварно надлежни суд за одлучивање по жалби туженог изјављеној

против пресуде Основног суда у Новом Саду П 9250/2013 од 14.07.2016. године, не образлажући разлоге из којих сматра да постоје оправдани разлози да у конкретном случају по жалби одлучује други стварно надлежни суд.

Одлучујући о предлогу за одлучивање другог стварно надлежног суда, Врховни касациони суд је утврдио да захтев није основан.

Према одредби члана 62. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Према ставу 7. истог члана о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, као и наводе из предлога за делегацију надлежности, Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нема разлога за делегацију другог стварно надлежног суда, с обзиром да није указано на околности услед чијег би постојања било очигледно да би се поступак по жалби пред другим стварно надлежним судом лакше спровео, а нема ни других разлога који би по свом значају били нужни и оправдавали тражену делегацију, нити се таквима могу сматрати разлози који су наведени у захтеву.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 62. став 7. ЗПП.

Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић